

За чотири роки стала професіоналом

Здолбунівська баскетболістка ввійшла до трійки лідерів юніорського чемпіонату Європи

Здолбунівчанці Тетяні Гаврильчик вісімнадцять. У свій юний вік дівчина вже відзначилася в Україні та за кордоном. Вона – перспективна баскетболістка, гравець баскетбольної команди БК «Рівне». Почала займатися баскетболом як для спортсменки доволі пізно – у 14 років. Проте це не завадило їй через чотири роки увійти в трійку лідерів за кількістю підбирань юніорського чемпіонату Європи в дивізіоні «В».

У БАСКЕТБОЛ ПОТРАПИЛА ЧЕРЕЗ ПОЧУТТЯ ЗАЗДРОЩІВ

До чотирнадцяти років Тетяна не займалася баскетболом взагалі. Не було цікавості. А до спортзалу її привело банальне людське почуття – заздрість, про що вона сама розповідає.

– На своє перше тренування я прийшла через заздрощі до свого однокласника, який ходив на баскетбол. Він був набагато нижчим за мене. Я подумала, чому він може грати, а я – ні? Тож і пішла. Грати я, звісно, не вміла, але через мій зріст (194 см) за два місяці мене взяли грати, – пригадує Тетяна Гаврильчик.

Так дівчина розпочала свій нелегкий шлях спортсменки. Першим її тренером став Віктор Олександрович Ящук. Згодом старання баскетболістки-початківця помітила тренер з Рівного Марина Валентинівна Максимчук. Жінка довго вмовляла Тетяну прийти до неї на тренування. Проте дівчина все не наважилася, адже не була ще впевнена у своїх навичках.

– Я все ніяк не могла наважитися прийти. Це ж у Рівне їздити, а мені тільки 14 років. Але коли я все ж прийшла, то спершу мені було дуже важко, адже всі дівчата займалися досить давно, а я нічого не вміла. Саме Марина Валентинівна повірила в

мене в той час, як усі казали, що я нічого не варта. Вона мене познайомила з баскетболом та прищепила любов до цієї гри, – розповідає дівчина.

Завдяки наполегливим тренуванням за короткий час Тетяна почала показувати хороші результати. Так вона потрапила до команди дівчат 1999 року народження, де тренером був Вячеслав Євгенович Ковалевський. Саме він дав дівчині хороші навички гри у баскетбол.

Вже за рік влітку дівчина потрапила до юніорської збірної 16-річних дівчат. За словами Тетяни, це для неї було неабиякою несподіванкою. Адже грала вона не так довго, як інші. А на закінчення літа стала членом рівненської команди «Сузір'я», яка згодом трансформувалася у БК «Рівне». Цілий рік дівчина боролася за право змінити статус запасного гравця на основного.

– Перед початком сезону

Тому вирішила здобувати освіту, яка не пов'язана зі спортом. Міжнародні відносини здалися для мене цікавими, адже мрію, щоб робота була пов'язана з поїздками за кордон, – зазначила Тетяна.

ЗНАЙШЛА СЕБЕ, І КОМПЛЕКСИ ЗНИКЛИ САМІ

Загалом дівчина доволі здібна, зазначають у прес-службі БК «Рівне». Тетяні Гаврильчик належить рекорд минулого сезону в чемпіонаті України за кількістю підбирань в одному матчі. Цифра в 24 підбори за одну гру не підкорилася в чемпіонаті нікому, крім неї. Встановила дівчина рекорд 21 жовтня минулого року під час домашньої гри з командою «Вінницькі блискавки».

Тетяна вважає, що багато чого вдається їй у баскетболі завдяки високому зросту. Адже перевагу в цій

Матч «Україна» – «Фінляндія».

я дуже хвилювалася, адже до нашої команди додалося декілька досвідчених гравців, проте завдяки своїй наполегливості вже на початку чемпіонату я показала результат. Проте ні в якому разі не зупиняюся, ще є до чого рости. Тож далі тільки вперед! – переконує дівчина.

СПОРТСМЕНКА, ЯКА ЗДОБУВАЄ ФАХ МІЖНАРОДНИКА

Цього ж літа дівчина їздила на збори U20, проте через травму не змогла поїхати на змагання до Європи. Тому залишилася у Києві та тренувалася вже з дівчатами збірної України U18. А згодом з ними поїхала на міжнародні змагання. У Чемпіонаті Європи U-18 серед жіночих команд у дивізіоні «В» Тетяна грала разом зі ще однією гравчиною рівненської команди Анастасією Климчук.

У підсумку українки посіли восьме місце у чемпіонаті. Проте Тетяна привезла додому здобуток: вона увійшла

Тетяна Гаврильчик.

в топ-3 гравців юнірського чемпіонату Європи в дивізіоні «В» за підбираннями – 101 (12,6 у середньому за матч).

Окрім цього, Тетяна стала найрезультативнішим гравцем у складі жіночої збірної України U-18 під час матчу зі Словаччиною. На її рахунок 24 очки та 12 підборів. У цьому матчі у Тетяни 8 очок.

Як розповіла дівчина, змагання за кордоном дуже відрізняються від тих, які проходять в Україні.

– Рівень змагань у Європі набагато вищий, як у нас. Використовують іншу техніку, жорсткіший вид гри. Тобто, йде розвиток, постійний рух вперед. Загалом це дуже пізнавальний досвід, можна багато чого собі запозичити, – розповіла Тетяна.

Та окрім самих змагань, дівчина у таких поїздках знаходить час і на прогулянки. Як розповідає Тетяна, на свої так звані добові дівчата самі влаштовували собі екскурсії.

– Коли приїздиш до іншої країни, звісно, хочеться побачити щось нове: як тут живуть місцеві жителі, яка тут архітектура. Минулого року, коли були в Ірландії, жили на окраїні Дубліна, в університетському містечку. Тож ми сідали на електричку, їхали до центру міста і гуляли. Цього ж року в Австрії ми були надто далеко від Відня, тому не потрапили туди. Проте відвідали інші містечка, – розповідає дівчина.

Закордонні поїздки надихнули дівчину ще більше працювати над собою, досягати нових вершин. Водночас вона намагається розвиватися всебічно. Одним спортом Тетяна не обмежується. Нині вона – студентка першого курсу факультету міжнародних відносин РДГУ.

– До 35 років баскетбол може бути твоєю професією. Далі ж – це твоє хобі. Тренером я себе у майбутньому не бачу. Більше подобається грати, а не вчити когось.

ни. Зараз дівчина пишається тим, що має такий зріст. Проте так було не завжди. В школі бувало, що з дівчини кепкували однолітки. Адже так буває люди не сприймають тих, хто сильно вирізняється з-поміж загалу.

– У мене тато дуже високий – має зріст 205 см. Тому я завжди була вища за однолітків. Через це раніше мала купу комплексів. Діти брали на кпини. Але я почала ходити до церкви, потім – на баскетбол. Вважаю, що це – подарунок Бога. Я знайшла себе. І відтоді як займаюся баскетболом, перестала комплексувати. Зараз вважаю свій зріст своєю перевагою, – переконана Тетяна.

Водночас дівчина мріє про те, що її коханий все ж буде вищим за неї. Хоч переконана: якщо любов справжня, зріст значення не має.

Ірина САМЧУК

Фото автора
та зі сторінки
Тетяни Гаврильчик
у Фейсбук